

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.056/2016/7.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Kovács Arthur pártfogó ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Magyar László ügyvéd

A per tárgya: munkáltatói azonnali hatályú felmondás
jogellenessége és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.647/2015/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.255/2014/32.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.647/2015/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 132.000 (egyszázharminckettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2013. november 18-ától állt az alperes alkalmazásában kiserelő munkakörben havi bruttó 110.000 forintos alapbérrel. A munkaviszony létesítésekor átvette a munkaszerződés mellékleteként a munkavégzés feltételeiről szóló tájékoztatót, munkaköri leírását, és ezeket aláírásával ellátta.
- [2] A felperes 2014. április 8-ától április 16-áig keresőképtelen állományban volt. 2014. április 15-én „Udvarias értesítés” megnevezésű levélben tájékoztatta az alperest arról, hogy „2014. április 16. napjától a SZ.K.M.B. döntéséig nem tölti be a jogellenes, megtévesztő munkaszerződéssel kötelezett, végzettségének nem megfelelő, szakértelmet nem igénylő segédmunkát!” Ezen túlmenően az alperest arról is értesítette, hogy „állampolgári bejelentést tesz a N. és a Cs. M.M.K.hoz, hogy történt-e jogosulatlan támogatás igénybevétele munkavállaló után tekintettel arra, hogy 25 év alatti pályakezdő”. Hivatkozása szerint az alperes nem biztosította a végzettségének megfelelő munkakört és az ehhez járuló jövedelmet. Jogellenes, megtévesztő munkaszerződéssel kárt okozott, amely miatt a felperest érdeksérelem érte.
- [3] A felperes 2014. április 17-én a munkaidő kezdetekor megjelent a munkáltatónál, ahol leadta a keresőképtelenségi állományba vételről szóló orvosi igazolást, a munkát azonban nem vette fel. Ugyanezen a napon postai úton kézbesítették a felperes „Udvarias értesítés” megnevezésű levelét is. A felperes távozásakor a bejáratnál a belépőkártyáját a biztonsági szolgálatnak átadta, amelynek tényét az orvosi igazolás nála maradt példányára a felperes felvezettette akként, hogy „Én T.I. 2014. április 17-én a nálam lévő blokkolókátyát átadtam a biztonsági szolgálatnak. Átadó: T.I., biztonsági szolgálat: M.CS..”
- [4] Az alperes 2014. április 23-án kelt, és 2014. május 12-én kézbesített levelében felhívta a felperest arra, hogy 2014. április 17-étől a munkából való távolmaradásának okát haladéktalanul igazolja, ellenkező esetben a munkaviszony azonnali hatállyal felmondásra kerül. Az alperes a levelében tájékoztatta a felperest, hogy az „Udvarias értesítés” megnevezésű levelében foglaltakkal nem ért egyet, a munkaszerződés a felek között 2013. november 18-án egybehangzó akaratnyilatkozatuk folytán jött létre. Az alperes a postai úton megküldött levelet 2014. április 29-én e-mailben is eljuttatta a felperes részére.
- [5] Az alperes 2014. április 30-án kelt, és a felperes által 2014. május 28-án átvett okiratában a felperes munkaviszonyát 2014. május 13. napjával azonnali hatállyal megszüntette. Az okiratot B.A.F. igazgatósági elnök írta alá. Az indokolás szerint a felperes 2014. április 17. napjától 2014. április 30. napjáig a munkáltató által előírt helyen és időben munkaképes állapotban nem jelent meg, a

munkaideje alatt - munkavégzés céljából munkára képes állapotban - nem állt a munkáltató rendelkezésére, és nem végzett munkát. Ezen mulasztását a munkáltató felhívása ellenére sem igazolta, ezzel pedig munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét megszegte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes többször módosított keresetében a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Ezen túlmenően Erzsébet utalvány ellenértékeként 8.000 Ft/hó összegre tartott igényt. Álláspontja szerint a 2014. április 23-án kelt munkáltatói felhívás, valamint a 2014. április 30-án kelt azonnali hatályú felmondás nem a munkáltatói jogkörrel rendelkező A.CS. ügyvezetőtől származott, ezért az semmis. Hivatkozott arra, hogy a 2014. április 23-án kelt felhívásban a hiányzás igazolására biztosított határidő lejárt előtt, a 2014. május 12-ei kézbesítést megelőzően már 2014. április 30-án felmondta a jogviszonyát az alperes ezzel meghíúsítva a felhívásban foglaltak teljesítésének lehetőségét. A felmondás 2014. április 23-ai keltét megelőzően a munkahelyi belépőkártyáját 2014. április 17-én bevonták, ezáltal a munkavégzésében akadályozva volt. Hivatkozott arra, hogy a munkaszerződés létesítésekor megtévesztették, hiszen azzal az ígérettel vették rá a munkaszerződés aláírására, hogy képesítésének megfelelő munkakörben, annak megfelelő fizetéssel, nettó 100.000 forinttal fogják alkalmazni, erre azonban nem került sor. Az „Udvarias értesítés” megjelölésű levél alapján az általa sérelmesnek vélt jogsértő állapot megszüntetését kívánta elérni, a munkáltató felhívása pedig nem tartalmazta, hogy meddig kell munkavégzésre képes állapotban megjelennie.
- [7] Az alperes a 2014. március hónapra járó 8.000 forint bérén kívüli juttatás iránti igényt elismerte, ezt meghaladóan az ellenkérelme a kereset elutasítására, és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Hivatkozása szerint a munkáltató intézkedése jogszerű volt, a felperes keresőképesse válását követően munkavégzésre nem jelentkezett. Ezen túlmenően az „Udvarias értesítés” nem a tényeket tartalmazza, a munkáltató részéről a munkaviszony létesítésekor sem megtévesztés, sem tévedésbe ejtés vagy tévedésben tartás nem valósult meg.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.255/2014/32. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 8.000 forint bérén kívüli juttatást. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest perköltség viselésre, és rögzítette, hogy a le nem rótt eljárási illeték az államot terheli.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a munka törvénykönyvéről

szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 42. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a 28. §-ának (1), (7) és (8) bekezdésében rögzítettekre. Kifejtette, hogy a felperes 2013. november 18-án létesített munkaviszonyt az alperessel, és a munkaszerződést, a munkavégzés feltételeiről szóló tájékoztatót, valamint a munkaköri leírást aláírta, annak tartalmával egyetértett.

- [10] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 164. §-ának (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A felperes ezen kötelezettségének nem tett eleget, a rendelkezésre álló adatok a tényelőadását nem támasztják alá. A munkaszerződését, a tájékoztatót, valamint a munkaköri leírást aláírásával ellátta, a munkaviszony létesítésétől számított közel 5 hónapon keresztül munkát végzett az alperesnél. A felperes egyetlen olyan bizonyítékot sem jelölt meg, amely alátámasztotta volna, hogy őt a munkaszerződés megkötésekor akár tévedésbe ejtették, akár tévedésben tartották volna, vagy megtévesztették. Azon hivatkozása pedig, miszerint később esetlegesen egy más munkakörben történő alkalmazását ígérték, joghatás kiváltására nem alkalmas, annak megtámadhatósága fogalmilag kizárt.
- [11] Az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 78. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra és kifejtette, hogy a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan és jelentős mértékben megszegte akkor, amikor az előírt helyen és időben munkavégzésre nem jelent meg, távolmaradását pedig megfelelő módon nem mentette ki. Magatartásának szándékosságát támasztja alá az „Udvarias értesítés” megnevezésű levél, amely szerint amíg az alperes a felperest a számára megfelelőnek vélt munkakörben nem foglalkoztatja, addig a munkát nem kívánja felvenni, a belépőkártyáját is leadta.
- [12] Az alperes hitelt érdemlően igazolta, hogy az igazgatóság elnökeként az azonnali hatályú felmondást aláírásával ellátó személy jogosult volt a munkáltatói jogkör gyakorlására.
- [13] Az alperesi képviselő az utolsó tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a 2014. március hónapra számfejtett, és a bérjegyzék szerint kiadásra került Erzsébet utalvány átadását igazolni nem tudja, ezért 8.000 forint béren kívüli juttatás vonatkozásában a kereseti kérelmet elismerte. Mivel a felperes 2014. áprilistól munkát nem végzett, ezt meghaladóan juttatás sem illeti meg.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.647/2015/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta azzal, hogy az állam terhén maradó illeték összegét leszállította. Kimondta, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [15] A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az elsőfokú

bíróság azzal, hogy figyelmen kívül hagyta, miszerint a csatolt, a felperes hozzátartozója részére adott meghatalmazás csak a 2014. november 6-án megtartott tárgyaláson való képviselőre szolgált, és ezt követően e hozzátartozót a felperest a perben teljes jogkörrel képviselő meghatalmazottnak tekintette, alaki jogszabálysértést követett el, ez azonban az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésére vezető oknak sem minősült. A felperes előterjesztett beadványait saját kezű aláírásával látta el, a tárgyalásokra személyes megjelenésre való kötelezéssel szabályszerűen idézték, továbbá a hozzátartozó részére kézbesített iratokat megismerte, és az elsőfokú bíróság ítélete a részére szabályszerűen kézbesítésre került.

- [16] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a 2015. március 17-én tartott tárgyaláson csatolta az alperes alapszabályát és annak pontjában foglaltakkal igazolta, hogy a társaság alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat az igazgatóság elnöke gyakorolja. Igazolta továbbá, hogy az igazgatóság az IG határozatával az igazgatóság elnökének, B.A.F. igazgatósági tagot választotta. Ezen okirati bizonyítéokra tekintettel helyes az a következtetés, hogy az alperes nevében az azonnali hatályú felmondás jogát a 2014. május 13-án kelt okirattal a munkáltatói jogkörrel rendelkező B.A.F. gyakorolta, ezért az azonnali hatályú felmondás a jogosulttól származott.
- [17] Munkaszerződéssel igazolt tény, hogy a munkáltató nevében azt A.CS. írta alá, aki a cégkivonatból megállapíthatóan igazgatósági tag (vezető tisztségviselő) volt, akinek jogviszonya 2012. március 2-án kezdődött.
- [18] A felperes a fellebbezési tárgyaláson megtett személyes nyilatkozatában a munkaszerződésén lévő T.I. munkavállalói aláírást a sajátjaként ismerte el. Nem volt vitás a felek között, hogy a munkaszerződés alapján a felperes 2013. november 18-ától kezdődően munkába lépett, és a munkaszerződés szerinti munkakörben munkát végzett, melyért a munkaszerződés szerinti alaphérem alapulvételével munkabér kifizetésében is részesült. A felek tehát a munkaviszonyból folyó kötelezettségeiknek eleget tettek, a munkaszerződéses megállapodás teljesedésbe ment.
- [19] Nem merült fel adat, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy a felek közötti munkaszerződés munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütközött, vagy szabály megkerülésével jött volna létre, illetve annak jóerkölcsbe ütközése sem volt rögzíthető. Ezért a megállapodás semmisségére az Mt. 27. §-ában írt jogszabályi feltételek fennállása hiányában a felperes alaptalanul hivatkozott.
- [20] A felek között létrejött munkaszerződéses megállapodás érvényesnek minősült, abból eredő jogaikat és kötelezettségeiket a felek 2014. április 16-áig teljesítették, 2014. április 17-étől kezdődően azonban a felperes a munkát nem vette fel, és a munkából való távolmaradását nem igazolta, mely szándékos kötelezettségszegést jelent. A felperes a munkáltató felhívását általa sem vitatottan postai kézbesítés útján 2014. május 12-én mindenképpen kézhez

vette, de a munkából való távolmaradását az azonnali hatályú felmondás 2014. május 28-ai átvételéig sem igazolta.

- [21] A felperes „Udvarias értesítés” elnevezésű levele munkavállalói felmondásnak nem minősült, a munkaviszony megszüntetésére irányuló egyértelmű jognyilatkozatot nem tartalmazott, ezért helyesen járt el a munkáltató, amikor foglalkoztatási kötelezettségéből következően írásban felszólította munkavégzési kötelezettsége teljesítésére, és a munkából való távolmaradás igazolására. Ennek hiányában ugyancsak jogszerűen szüntette meg a jogviszonyt figyelemmel az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a (2) bekezdésében rögzítettekre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.
- [23] Indokolása szerint az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az Mt. 20. § (1) bekezdésében foglaltakat, valamint a 27. § (1) bekezdésében rögzítetteket.
- [24] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból, vagyis abból, hogy B.A.F.-t 2013. július 4-én az igazgatóság elnökének választották, az következik, hogy a felperes munkaszerződése semmis, azt az igazgatóság elnöke írhatta volna alá joghatályosan. Amennyiben pedig a munkaszerződés semmis, akkor indokolt az ügyben hozott ítéletek hatályon kívül helyezése, és a semmisségre figyelemmel új elsőfokú eljárás lefolytatása.
- [25] Az ítéletek indokolása nem tartalmaz arra nézve utalást, hogy az eljáró bíróságok miért nem foglalkoztak azzal a kérdéssel, hogy az ügyben két felmondó intézkedés is született, és miért a 2014. április 30-ai keltezésű azonnali hatályú felmondást bírálták el, amikor a felperes eredeti keresetében a 2014. május 13-ai keltezésű felmondás felülvizsgálatát kérte.
- [26] A 2014. április 30-ai felmondás átvételét tértivevény nem bizonyítja. Az alperes által a tanács elnökének felmutatott, de be nem csatolt tértivevény tartalma a felperes számára ismeretlen.
- [27] Az alperesi képviselő elismerte, hogy a munkáltató által kiadott igazolásokon 2014. május 13-a volt a munkaviszony megszüntetesként feltüntetve, azonban álláspontja szerint a munkaviszony 2014. április 30-ával, az azonnali hatályú felmondás keltével szűnt meg.
- [28] Az elsőfokú bíróságnak már akkor észlelnie kellett volna, hogy „kettős felmondásról” van szó, amikor mindkét felmondás becsatolásra került, és e körülmény értékelése legalább az ítélet indokolásában értékelendő lett volna (Pp. 221. §).
- [29] Az alperes valótlanul és iratellenesen állította azt, hogy a 2014. május 13-án a felmondás során kipostázott, és 13-ai dátummal

ellátott egyéb iratok az április 30-án kelt felmondáshoz tartoztak. Ebben a körben az alperesi képviselő vagy tévedett, vagy szándékosan állított valótlaniságot, azonban erre a bíróságok nem reagáltak.

- [30] A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet jogsértő voltát eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság a 2014. november 6-án tartott tárgyalásra szóló meghatalmazás alapján eljáró felperesi képviselőt az ügy további részében jogi képviselőként fogadták el. A felperes álláspontja szerint ezzel az ügyben folytatott eljárás a Pp. 66. § (1) bekezdésének megsértése miatt jogsértővé vált, így ilyennek kell tekinteni az ennek alapján született elsőfokú ítéletet is. A másodfokú bíróság a jogsértést észlelte ugyan, azonban elmulasztotta levonni annak megfelelő jogi következményeit.
- [31] Jogszabályba ütközik az ügyben hozott jogerős ítélet abban a tekintetben is, hogy az eljáró bíróságok nem voltak figyelemmel a Ptk. 1:5 § (1) bekezdésére, amely tiltja a joggal való visszaélést. Ebben a tekintetben a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes azzal, miszerint 2014. április 23-án postára adott levelével felhívta a felperest annak igazolására, hogy miért nem veszi fel a munkát, ugyanakkor még a válaszadásra nyitvaálló határidő előtt felmondott, joggal való visszaélést követett el.
- [32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [34] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [35] A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget a fél, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelemben több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmú követelményekkel [1/2016. (II.15.) PK vélemény]. A felülvizsgálati kérelemnek tehát azon részei voltak vizsgálat tárgyává tehetőek, amelyek ezen előírásoknak megfeleltek.
- [36] A felperes az Mt. 20. §-ára és a 27. §-ára hivatkozva állította, hogy Asztalos Csaba nem írhatta alá a munkaszerződést, az semmis, ezt azonban a bíróságok nem vizsgálták. Ezzel szemben a másodfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtette helyes álláspontját

rögzítve, hogy A.CS. jogosult a munkaszerződés aláírására, amely egyébként teljesezésbe is ment, a felperes az abban foglaltaknak megfelelően látta el több hónapon keresztül a tevékenységét.

- [37] Alaptalanul állította a felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a keresetében foglaltak ellenére a bíróságok a 2014. április 30-ai felmondás jogszerűségét vizsgálták a 2014. május 13-ai keltezésű jogviszony megszüntetés helyett. A felperes a 2015. február 2-án kelt „kereseti kérelem pontosításában” azt terjesztette elő, „Kérem a T. Bíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a munkáltató 2014. április 30. napján kelt, és részemre 2014. május 28-én kézbesített azonnali hatályú felmondásával jogellenesen szüntette meg a határozatlan idejű munkaviszonyomat (beadvány). Az alperes a 2015. március 17-én tartott tárgyaláson ennek megfelelően maga is úgy nyilatkozott, hogy „Tekintettel arra, hogy a felperes részéről érdemi előadás nem érkezett, így a 2015. február 2-án kelt, a bírósági iratok között fellelhető T.I. aláírásával készült kereseti kérelmet tekintjük irányadónak (jegyzőkönyv, 2. oldal 3. bekezdés). A bíróságok ennek megfelelően vizsgálták az azonnali hatályú felmondást, az alperes pedig ebben a körben tett eleget a bizonyítási kötelezettségének.
- [38] A felperes a munkáltatói felmondást ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan átvette, annak tartalmát megismerte, keresetét is ezen iratban foglaltakra alapította. Önmagában a tértivevény meglétének kiemelt jelentősége nincs.
- [39] A másodfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy a felperesi képviselettel összefüggésben nem volt olyan lényeges eljárásjogi szabálysértés, amely az eljárás megismétlését eredményezhetné. A felperes a beadványait aláírta, a tárgyalásokra a bíróság szabályszerűen idézte, az ítéleteket átvette. A másodfokú eljárás során maga is úgy nyilatkozott, hogy „A tanács elnökének kérdésére elmondom, hogy az elsőfokú eljárásban született beadványokat én ismerem. Azokat a beadványokat, amiket a felperes terjesztett be, azokat én írtam, amit az ellenfél küldött, azokat is megismertem” (jegyzőkönyv, 2. oldal 7. bekezdés). A felperes a felülvizsgálati eljárásban sem jelölt meg olyan körülményt, amelyből arra lehetne következtetni, hogy bármely eljárási cselekmény foganatosítása során a bíróság akadályozta, vagy érdekei érvényesítését ellehetetlenítette volna.
- [40] A felperes a felülvizsgálati kérelmében joggal való visszaélést állított arra hivatkozással, hogy a munkáltató túl rövid időt biztosított távolmaradásának igazolására. Az alperes felszólító levelében egyértelműen közölte a felperessel, hogy a távolmaradását haladéktalanul igazolja. Ezzel pedig nem sértett jogszabályt, mivel a felperes a munkavégzési, rendelkezésre állási alapvető kötelezettségének nem tett eleget.
- [41] A felperes a Pp. 221. §-ának bíróságok általi megsértését is panaszolta, ez azonban nem volt megállapítható. A Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a

jogszabályokra, amelyeken a bíróság alapszik, és meg kell jelölni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett. Utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az ügy jellege határozza meg az indokolási kötelezettség terjedelmét, az ítélet indokolásából világosan kitűnt, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróságok irányadónak tekintettek, és az irányadó jogszabályokat is helytállóan jelölték meg. Ebből következően az ítélet ezen szempontból sem volt jogszabálysértő, a bíróság azonban részletesen kifejtette jogi álláspontját.

- [42] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [44] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. szeptember 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő